

Zadnje pesmi Alojzija Pina.

Pliču.

I.

*Zakaj tako povešaš glavo,
če v kletko tesno sem te del?
Glej, sneg pokriva plan, dobrovo,
tovariš bodi mi vesel!*

*Tam zunaj si zmrzaval, reva,
brez hrane bil — to je hudó,
tu te toplota zdaj ogreva,
jaz krmil bodem te zvestó.*

*Le glasno pevaj, ptica mala,
umiri drobno si srce,
ne bo več dolgo ti jemala
ta kletka svobode zlaté.*

*Ko zopet pomlad pride zala,
odprem ti kletko na stežaj,
slovo si težko bova dala,
in tvoj bo zopet cvetni raj.*

II.

*Kako presladko mi prepevaš,
kot ol Boga bi bil poslan,
da srce mrzlo mi ogrevaš,
ko vidiš me, da sem bolan.*

*Kako sočutno zreš na mene,
olajšal rad bi mi gorjé,
ko slušam te, oči meglene
hvaležne polnijo solzé.*

*Le pevaj, pevaj, ptica drobna,
zamé je pesem radost — lek,
ko pela bo se mi nagrobna,
utihni pa za veke — vek.*